

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. април 2012. године

Предмет бр. 82/10

Бајрам БУТАЈА

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. априла 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уписана 19. априла 2010. године.
2. Дана 22. септембра 2010. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Комисија није добила никакав одговор на овај захтев.
3. Дана 1. фебруара 2012. године, Комисија је поновила свој захтев. Жалилац је одговорио 28. фебруара 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији Црне Горе. Он наводи да је радио у предузећу ПКБ „Пећка пивара“ (у даљем тексту:

„предузеће“) до 12. јуна 1999. године, када је напустио Косово из безбедносних разлога. Он наводи да од тада није од предузећа добио никакву надокладу.

5. Жалилац тврди да није предузео никакве кораке да се врати на посао из „нашироко познатих безбедносних разлога“. Он додаје да никада није поднео никакав захтев редовним судовима на Косову у вези са својим *de facto* отпуштањем са радног места јер „није био информисан о таквој могућности“.
6. Жалилац даље разјашњава да је, након што је сазнао да се његово предузеће приватизује, поднео захтев Косовској агенцији за приватизацију (КАП) за своје укључивање у групу радника за које се сматра да су стекли право да добију удео од 20% прихода од приватизације. Дана 9. јула 2009. године, КАП је објавио свој коначни списак радника који су стекли право да добију 20% прихода од приватизације предузећа, али се жалилац није налазио на том списку. Жалилац не наводи Комисији да је упознат са том одлуком коју је донео КАП.
7. У истој одлуци КАП-а одређено је да је 1. август 2009. године рок за подношење жалбе на ту одлуку Посебној комори Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (Посебна комора). Комисија нема информације о томе да ли је жалилац поднео такву жалбу или не.

III. ЖАЛБА

8. Жалилац се жали на чињеницу да, од отпуштања, од предузећа није примио никакву финансијску надокладу нити било какву другу врсту надокнаде. Такође се може сматрати да се он жали на изостанак поступања КАП-а у вези са његовим захтевом за део прихода од приватизације предузећа.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Жалба у вези са отпуштањем са радног места

10. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
11. Комисија сматра да је *de facto* отпуштање жалиоца са радног места био тренутан чин из ког не проистичу било какве могуће континуиране ситуације (видети случај *Јовановић*, бр. 59109/00, одлука Европског суда за људска права (ЕСЉП) од 28. фебруара 2002; случај *Новокмет*, бр. 51/10, одлука Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 13. априла 2011, §§ 5-8).

12. Комисија напомиње да је до отпуштања дошло 1999. године. У вези са њим није било никаквих даљих поступака.
13. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

В. Жалба у вези са уделима у приватизацији

14. Према члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија има надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.
15. Комисија напомиње да је списак радника за које се сматра да имају право да добију део прихода од приватизације усвојен 9. јула 2009. године од стране КАП-а, институције коју су основале косовске власти. КАП је преузео функције које је претходно обављала Косовска повереничка агенција (видети извештај Генералног секретара о Привременој управи мисије Уједињених нација на Косову, 24. новембар 2008, S/2008/692, § 20). Стога је релевантну одлуку у вези са овим предметом донео КАП, институција коју су основале косовске власти.
16. У случају да је жалилац заиста прописно поднео жалбу на наведену одлуку КАП-а, морао је то да учини у периоду између 9. јула и 1. августа 2009. године.
17. У том погледу, Комисија је већ размотрила да су 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
18. Следи да, коју год одлуку да донесе Посебна комора у вези са могућом жалбом на релевантну одлуку КАП-а од стране жалиоца, УНМИК више нема извршну власт над косовским правосуђем и не сноси одговорност за било какво кршење људских права наводно почињено од стране судова (видети, између многих осталих, случај *Јовановић и остали*, бр. 28/10, одлука ХРАП од 20. јануара 2012, § 12).
19. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione personae*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући